

naša

ЛИСТ СА НАЈВЕЋИМ У СРЈ

КРТАЧА

3,0 DEM / 9 FRF 3,0 CHF 18 ATS 40 denara
1,2 GBP 2,0 USD 200 SIT 15 SEK 2 ренета

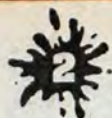
Из обора излази сваког понедељка ◆ Београд, 22. септембар 1997.

Цвијићева 1, 11000 Београд, тел. (011) 768-255 лок. 110, 113 & 124

**АЈ-ШИ,
АЈ-ША
СВЕ НАС ЈАШЕ
СЛОБАША**

ISSN 1450-5223
9 771450 522008

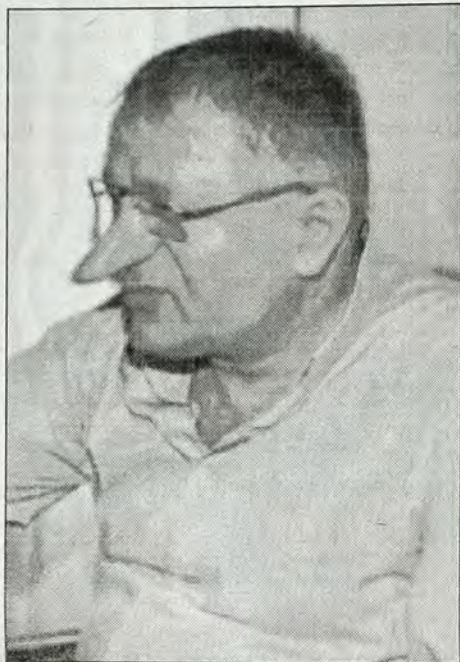

КРИВЦИ & ОДЈЕБЦИ

dr VOJISLAV ŠEŠELJ - *predsednički kandidat SRS*

ROĐEN: Od oca i majke odmah po pucanju vodenjaka. U porodici je dobio status sina, jer su polne karakteristike delimično išle tome u prilog.

OBRAZOVANJE: U osnovnu školu je išao neposredno pre početka nastave. U gimnaziji je direktorku samo ovlaš udario, a tu se našla neka kora od banane, tako da se ona smandrljala niz školske stepenice. Razlog tome je bio što nije bila dobar komunist. Diplomirao je *pravo*, magistrirao i doktorirao *levo*, a eskalirao *desno*.
KARIJERA: U 17. godini postao komunist. Funkcije omladinskog rukovodioca, komandanta radne akcije, sekretara partijske organizacije na fakultetu ubrzale su mu put ka tituli četničkog vojvode. Više puta je boravio u zatvoru i od istog patio. Početkom devedesetih osniva političku stranku. Nosilac je šlema na ratištu, kao i naočara. Omogućio je i drugima da budu nosioci prilikom pasivnog otpora hapšenju.

KANDIDATURA: Da bi mu deca imala srećniju budućnost.

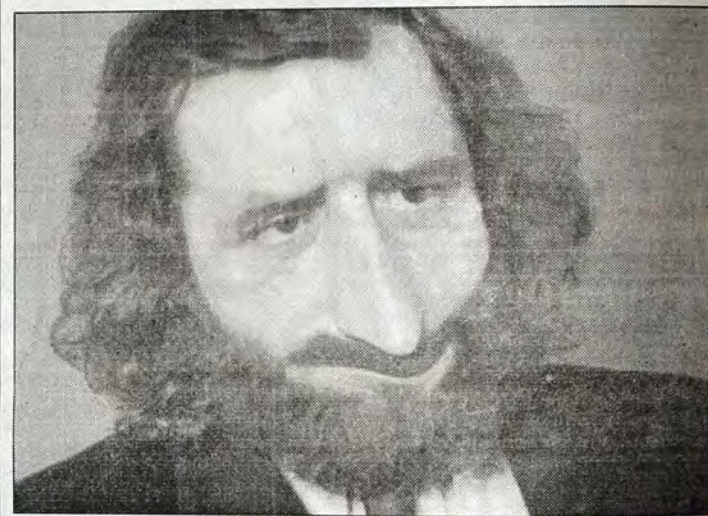
KAKO KOMENTARIŠE ULAZAK U POSLEDNJI KRUG U MONCI: - Nadao sam se da ću pobediti u prvom, ali krug ko krug. Važno je da ima centar i da su sve tačke na ivici podjednako udaljene od centra. E, sad, komplikacije nastaju ukoliko ne znamo da li je u pitanju opisani ili upisani krug. Ako je opisan, postavlja se pitanje ko ga je opisao i kako ga je opisao. Ukoliko taj neko, označimo ga sa N.N., nema spisateljskog dara, onda se stiče iskrivljena slika o datom krugu. Kod upisanog kruga stvar je potpuno drugačija. Postavimo situaciju ovako: tangenta na kružnici obrnuto je srazmerna zbiru hipotenuza, kada znamo da je kraća od zbira spoljnih uglova i da se jedinice mere moraju usaglašavati skladno sporazumu o nemanjanju dužine koordinata u trećem kvadrantu kalote kruga o kome sve vreme govorimo. U tom slučaju je i Vuk šit i Lilić na proju (vruću).

VUK DRAŠKOVIĆ - *Predsednički kandidat SPO*

ROĐEN: Na dan monarhije 29. novembra 1946. godine u Banatu. Iako Lala, detinjstvo provodi u Hercegovini, u kojoj biva u stalnom sukobu sa sredinom zbog svog ravničarskog mentaliteta.

OBRAZOVANJE: Obrazovanje je stekao tokom školovanja, kako u osnovnoj, u kojoj je stekao osnovno obrazovanje, tako i u srednjoj, iz koje je izašao kao srednje obrazovan. Diplomirao je na Pravnom fakultetu na temu "Kozaračko kolo kao sastavni deo studentskih demonstracija" (praktičan deo uspešno obavljen na terenu).

KARIJERA: Izjava upućena Danici da ima lepe noge i da je šteta što ih nema četiri u velikoj meri je uticala na njegovu karijeru. Kao dopisnik "Tanjuga", šef kabineta Mike Špiljka i književnik, zaključio je da ko u dvadesetoj nije komunist, ne može biti dobar monarhista. Odrastajući u partizanskoj porodici u sebi je razvijao ljubav prema Ravnoj gori. Sve gore pomenuto navelo ga je da osnuje političku stranku, ne bi li se posle obnove Srbije, što pre vratio pisanju.

KANDIDATURA: Odlučio se na ovaj korak da bi kao predsednik republike postao domaćin u kući.

KAKO KOMENTARIŠE ULAZAK U KRUG DVOJKE: - Prava je šteta što taj krug nije pravilniji, jer posmatrajući ga iz vazduha to i ne izgleda kao krug, zato će posle ovih izbora predsednik republike, t.j. Ja, naložiti parlamentu da se ozbiljnije pozabavi ovim problemom.

ZORAN LILIĆ - *Predsednički kandidat jedinstvene liste SPS - JUL - ND.*

ROĐEN: Na samom kraju trudnoće svoje majke. Zbog izjave da se najbolje osećao u plodovoj vodi, država mu je, kao budućem predsedničkom kandidatu, izašla u susret, pa je tokom izgradnje hidroelektrane "Đerdap II", njegovo rodno mesto Brza Palanka kod Kladova bilo potopljeno.

OBRAZOVANJE: Osnovnu školu je završio. Pri završetku srednje škole je maturirao. Nameravajući da se bavi državnim poslom, vodio je računa pri izboru fakulteta da bi mu studije donele što više znanja u toj profesiji, stoga je diplomirao na Tehnološko - metalurškom fakultetu.

KARIJERA: Svoj društveno politički rad započeo je kao maneken, ali to Zoranu nije bilo dovoljno, pa je montirao garnišne, raznosio mleko i brao breskve. Iskustvo koje je tom prilikom stekao obezbedilo mu je prvo mesto na otvorenom konkursu za konduktera i to je bio prvi znak da je na pravom putu, sve dok nije premešten na autobuske linije van Novog Beograda. Jednom prilikom, vršeći kontrolu karata Zoranu je prišao gospodin visokog čela i dominantnih ušnih resa i tada je započeo sudbinski dijalog: - Veoma mi je drago što sam te susreo u ovolikom broju. Dođi i budi mi desna ruka. Živeli! -reče gospodin. -Ali, gospodine, Ja sam heteroseksualac. -reče Zoran. -Dođi, da bi jednoga dana, kada meni prođe vreme, zauzeo moje mesto. - uporan je bio gospodin. - Ja, već imam suprugu! - uzvratilo je Zoki. Sve ostalo je manje-više poznato.

KANDIDATURA: Odlučio se na taj korak, posle demokratske rasprave u okviru levog bloka, na čijem početku je Slobodan Milošević uzeo reč i tom prilikom izjavio: -

Ozbiljni smo i odgovorni ljudi. Demokratski

ćemo odlučiti da će naš predsednički kandidat biti Zoran Lilić - i tačka.

KAKO KOMENTARIŠE ULAZAK U DRUGI KRUG:

-Da sam pobedio u prvom krugu, sada bih bio predsednik, ali šta je tu je, drugi krug je pred nama.

Pobediću, jer će u suprotnom, pobediti neko drugi, a ne ja.

Dodao bih još nešto, imam zamerku na protivkandidate.

Namerno su se kandidovali da bi pobedili!

САДРЖАЈ

1. **Opšti faktori koji uslovljavaju proizvodnju**
2. **Racionalnost proizvodnje i društveno bogatstvo**
3. **Perspektive razvoja savremene proizvodnje**
4. **Čovek u procesu rada**
5. **Higijensko - tehnička zaštita rada**
6. **Analiitička procena posla**
7. **Ocenjivanje ličnosti**
8. **Osnovni principi naučne organizacije rada**
9. **Koncepcija organizacije preduzeća u našim uslovima**
10. **Organizacija radnih sastanaka**
11. **Privredni plan**
12. **Metodologija planiranja**
13. **Plan mera za realizaciju proizvodnog programa**
14. **Studija radnih pokreta**
15. **Raspored mašina i uređaja**
16. **Kontrola kvaliteta**
17. **Poreklo gubitaka u proizvodnji mere za njihovo otklanjanje**
18. **Značaj kooperacije**
19. **Utvrđivanje stepena korišćenja kapaciteta**
20. **Odras kretanja poroduktivnosti na pojedince i zajednicu**

specijalni dodatak - dijagram "Tačnost merenja u zavisnosti od broja opažanja" i Šantalova definicija operativnog istraživanja

Za kog predsedničkog kandidata biste glasali u vreme predizborne tišine, ukoliko bi se tada održali izbori za predsednika Srbije?

Stojan Tomić	2,5 %	
Nikola Šećeroski	1,5 %	
Žika Obretković	0,9 %	
Zoran Stojković Piksi	0,73 %	
Ostali	92,17 %	
Nijedan	2,2 %	

Istraživanje sprovedla agencija Partner 100's Marketing

U periodu od 01.07. 1997. do 15.09.1997. agencija *Mrak plen* sprovedla je istraživanje sa osnovnim pitanjem "Kojem broju Naše krmače najviše verujete?" Četiri čitaoca iz pet gradova Srbije svoje poverenje dalo je sledećim redosledom:

Broj 26	33%	
Godišnjak	79%	
Broj 30	8%	
Broj 1	19%	
Broj 31	98%	
Broj 22	9%	
Specijalka I	11%	
Broj 28	62%	
Broj 32	100%	
Broj 47	2%	

Naša krmača - list kome se najviše veruje!

UMESTO UVODNIKA

KO CE VOZI, A KOGA VOZAJU?

Pre sedam godina u Grčkoj je cena benzina povećana odlukom vlade za nekoliko procenata. Nezadovoljni vozači danima su blokirali Solun i Atinu. Ulice su bile razblokirane kada je benzinu vraćena stara cena. Juna 1989. godine u Alžiru je cena hleba povećana za 1,5 procenata. Cela zemlja je izašla na ulice, otpočela su demoliranja državnih institucija, poginulo je 9 građana, povređeno stotinjak. Hleb je pojeftinio. U Parizu je 1986. godine cena vožnje metroom povećana za 7 procenata. Parižani su danima, uredno, hodali svojim gradom. U Metro su ulazili samo stranci. Ma kako se žurili, stanovnici "grada svetlosti" nisu želeli da pristanu na veću cenu prevoza svojim gradom. Gradskoj vladi je bilo potrebno desetak dana da uz izvinjenja ubedi svoje sugrađane da je cena prevoza morala biti povećana kako bi se neke trase rekonstruisale. Ovih dana su i Beograđani išli peške ulicama svog grada. Ali ne zato što su želeli već zato što su morali. Oni su navikli da žive od vazduha; bez penzija, plata, stare devizne štednje; navikli su ih da ne znaju koliko košta meso, hleb, benzin; navikli su ih da se navikavaju. Tako su navikli i na pešačenje na koje su ih ovoga puta naterali članovi nekog od mnogih sindikata GSB-a, nebitno kojeg, koji su sebi dali za pravo da parališu saobraćaj dvomilion-skog grada kako bi dobili avgustovske plate. Plate koje su u rangu univerzitetskih profesora. Beograđani su hodali i ćutali a Gradska vlada vikala - "U pomoć!". Ostali su se pitali ko stoji iza ovog štrajka jer smo se odavno navikli i na to da u ovoj zemlji iza svakog "spontanog" štrajka stoji neka politička grupacija. Izgleda da se u ovoj zemlji pravo na štrajk svakog i u svakom času smatra vrhunskim dometom demokratije. Uključujući i mogućnost izlaska na izbore na kojima uvek pobeđuje onaj ko ih organizuje. Zemlje koje su već dostigle određen nivo civilizacije shvatile su da demokratija predstavlja suštinsku mogućnost naroda da bira način svog života i da u svakom trenutku utiče na odluke izabrane vlasti. Parižani se zato voze kada žele, a Beograđane vozađu kako žele..

Boško Savković

Fotografije: str. 13, Miroslav Milošević.

Za montažu na str. 20 iskorišćena fotografija Ivana Dobričića

Cvijičeva 1, Beograd, 011/768-255
Redakcija: lok. 110 & 113
Plasman: lok. 124

Broj je izašao uprkos naporima nadležnih organa i sledećih osoba:

Glavni & odgovorni urednik
Petar Lazić

Direktor
Hadži Boško Savković

Uređuje kolegijalna svest:
Aleksandar Andrić
Zlatko Minić
Novica Popović
Vladimir Gajtović
Boško Savković
Petar Lazić
Andrej Isaković (foto)

Reakcija:

Borislav Dordević
(tj. Bora Čorba)
Filip Mladenović
Marjan Pavlović
Milenko Mihajlović
Željko Paheć
Bojan Redžić
Dragoljub Krajinović
Dejan Gligorijević
Lazar Bošković
Katarina Milošević
Mirko Pernjaković

Tehnička inteligencija:

Slobodan Vidić
Ivan Pernjaković
Aleksandar Milić

Viši naučni saradnici:
Matija Bečković
Petar Pajić
Aleksandar Crkvenjakov
Dragan Jovanović
Nikola Otaš
Nebojša Maximović
Hajdučka partija & SDK

E-MAIL: krmak@EUnet.yu

Sekretar reakcije
Tanja Vojvodić
Marketing & propagandna
Natalija Poljak
Remitenda bez plasiranja:
Ozrenka Uzelac
Marina Talović
Izdavač **DANGA**
Štampa **ABC grafika**

Novine su registrovane u
Ministarstvu za informacije
Republike Srbije pod br. 2918

TRAGOVIMA OTVARANJA

Носилац свих отпусних листа коалиције ПГП - РТС - ДБ - Слоби Одан Миро Шевић и кандидат за председника, друг ЛИЛКО ЗОРИЋ, данас се изотварао к'о никад!

У пратњи најближих сарадника и хранотелитеља обишао је насеља ФАВЕЛА 1 и ФАВЕЛА 2, бурно поздрављен од уске народне масе радних људи, без грађана. Раздрагану атмосферу није омело ни Сунце које је немилице сијало. Друг Лилко Зорић је посебно истакао, а затим је између осталог и рекао. На крају, друг Лилко се и осврнуо да би се захвалио.

Маказе су претходно освештане у Градском комитету

Лилко, Пази руке!
Хвала ти, Мирко!

Фабрика магне "Potemkin's village" запошљаваће преко 2 милиона радника, у три смене

Контејнер нестпрљиво чека да буде свечано отворен

Целокупна производња новоотвореног WC-а намењена је за извоз!

У овом контејнеру снабдевање се бесплатно сви који не производе ваздух и не једу исти

Друг Лилко Зорић свечано је отворио и нови пословни центар Слободне бесцаринске зоне "Бабушница"

Ни зграда дирекције за изградњу ЕУРОПОЛИСА није одолела свечаним отварачким маказама друга Лилка подржаног од окупљеног народа, спонтано доведеног аутобусима из целе земље

ВЕСТИ ИЗ ЗЕМЉЕ & ВАЗДУХА

ТРАЧ

"Није тачно да је академик Добрица Ћосић аутор свих текстова на мом последњем албуму" – изјавио је за нашу крмачу певач Гру. "Није чак хтео ни да ми помогне, као што је помогао Монтенигерсима" – жали се Гру.

"Kada sam video da kompjuter može da peva uskliknuo sam: - QUO VADIS PLANETO ZEMLJO?????????" - rekao je na tribini u Francuskoj 7, posvećenoj stvaralaštvu Živorada Žike Obretkovića, akademik Dobrica Ćosić.

QUO VADIS

РЕЗЕРВА

"Ми немамо резервну отаџбину!!!" – изјавио је недавно Михаљ Кертес на предизборном митингу.

БОКС

ТАЧНО ЈЕ ДА САМ ПОЧЕО ДА ТРЕНИРАМ БОКС. ЗА САДА УГАВНОМ ДОБИЈАМ БАТИНЕ, АЛИ ПОНЕКАД И УЗВРАТИМ УДАРАЦ" – КАЖЕ ЗА КРМАЧУ, ПРОФ. ДР РАТКО МАРКОВИЋ, КОЈИ УВЕК РАДО ИЗЛАЗИ У СУСТРЕТ НАШИМ НОВИНАРИМА. "МОЈА СПОРТСКА АКТИВНОСТ И ЈЕСТЕ РАЗЛОГ ШТО МИ ЈЕ НОС ЧЕСТО МОДАР" – ДОДАЈЕ ОВАЈ ЦЕЂЕНИ ПРОФЕСОР, УСТАВОПИСАЦ И ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ.

СУДБИНА

ТИЈАНА ЈЕ, КАЖУ ЊЕГОВИ ПРИЈАТЕЉИ, У ПЛАНЧНОМ СТРАХУ ДА ЋЕ ЈА СТИГТИ СУДБИНА ПРИНЦЕЗЕ ДЈАЈНЕ. ИЛИМЕ, ПЛАПЛАРИЦА ИЗ ЦЕЛОГ СВЕТА ВРЕЂУЧУ ТИЈАНА ДА ЈА УХВАТЕ У НЕКОЈ

ЗНАМТИЉВОЈ ПОЗИ. ЗБОГ ТОГА СЕ ТИЈАНА У ПОСЛЕДЊЕ ВРЕМЕ РЕТКО ВОЗИ КОЛМАТ И УГАВНОМ НЕ ИЗЛАЗИ ИЗ КУЋЕ, А КАД НЕГДЕ БРЗО ТРЕБА ДА СТИГНЕ КОРИСТИ КОТУРАЉКЕ.

НЕИСТИНА

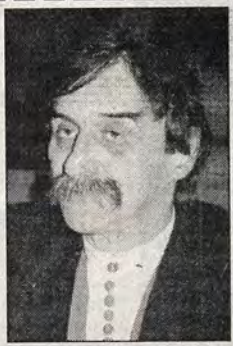
"Grozna je laž da mučki i iz zasede prepadam komšinice i da se bekeljim na malu decu. Taj koji vam je to ispričao velika je funjara i džukac." – izjavila je nedavno na Radio Indexu Bratislava Buba Morina, ministar u Vladi Srbije.

"Da su mi na vreme rekli da je 'Ana Karenjina' već napisana ne bih se džaba mučio godinu i po dana" – resignirano kaže za naš list akademik Antonije Isaković, povodom svog poslednjeg romana koji niko neće da objavi.

PISAC

БЕШУН

"Priznajem samo sud javnosti i vaše mišljenje mi ništa ne znači" – kaže za Krmачу Ljubiša Ristić, upravnik KPGT-a i predsednik JUL-a. "Ako javnost proceni da mi zlatni zubi ne stoje lepo, lako ću ih skinuti. Uvek nosim rolcangle u kolima!" – objašnjava Ristić.

ОТАДЖБИНА

"Gospodin Karamela, naš poznati umetnik – imitator mi je veoma drag, ali nije tačno da se udajem za njega. Za to nemam vremena. Srbija je preča od braka" – izjavila je nedavno u Skupštini Srbije ministar informisanja prof. dr Radmila Milentijević.

"Ja nisam cinkario Solženjicina i Rostropoviča KGB-u. Naprotiv, slao sam im pakete sa hranom u Ameriku." – kaže za Krmачу Dušan Čukić, dugogodišnji TV as i dopisnik iz Moskve.

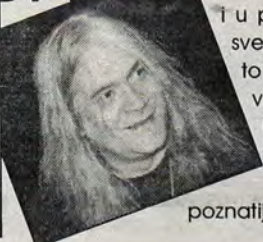
ГЛУПОСТ

"Jednom reču – to je glupost koju samo Dana Drašković može da smisli i to ne želim da komentarišem" – rekao je u prolazu gradonačelnik

Dinđić našoj novinarki. Naime, gradom se pronose glasine da su bivši aktivisti grupe Bader –Majnhof iz Nemačke ponudili Dinđiću da preuzme rukovođenje organizacijom, a da je on svoj pristanak uslovio dovođenjem Milorada Vučića za zamenika.

ПРЕВАРА

"Tačno je da mi je Čović nudio da budem njegov poslanički kandidat i da će mi kao protivslugu dati veliku količinu konzervi. Ja sam mislio da se radi o konzervama "kajzera" i u prvi mah sam prihvatio. Međutim, to su sve bile konzerve za sir, boraniju i grašak i to prazne, a bilo je i burića. Kad sam to video, ljut sam otišao i rekao sebi: Boro, Boro, ne veruj socijalisti ni kada je bivši!!!" – kaže za Našu krmачу poznati stanački lider Borivoje Đorđević, poznatiji u masama kao Bora Čorba.

Хоће ли јуна 1998. године Земун прећи у хрватске руке?

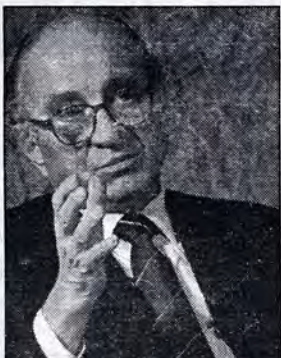
ЗЕМУН ХРВАТИМА БЕЗ КАПИ КРВИ

Идеја о томе да Земун постане део српске територије датира још од почетка 19. века. Српски књижевници и песници који су живели на територији Аустроугарске, у данашњој Војводини, жељели су да имају ближи контакт са матицом, тако да су још и Доситеј Обрадовић, Јован Јовановић Змај, Петар Прерадовић у Аустроугарским интелектуалним круговима често поминjali проблем Срба који немају директан контакт са матицом. Након ослобођења од Турака, Милош Обреновић је водио преговоре са беџким Двором о трговинским олакшанима које би потпомogle трговину новостворене кнежевине Србије и моћне монархије на северу. Један од захтева био је и тај да се Србима уступи део аустријске територије који се налазио преко Саве како би на том делу могли да окупљају своје трговце пре одласка ка Пешти и Бечу. Земун је представљао трговинско евориште које је на том путу било неzaobilazно. У Земуну је био карантин за сток, менџајница за новач, ваге за прецизно мерење унете робе... А у исто време у њему су живели Срби који су имали држављанство Аустроугарске монархије што је у многама олакшавало комуникацију. И вероватно би беџки Двор одавно пристао да зарад одређеног процента од робе која кроз Земун прође, преда Земун Србима на коришћење, да није био у перманентном страху од повратка Турака у средњу Европу. Јер, Сава и Дунав су за то време биле несавладиве граничне препреке, природне баријере према Отоманском царству. Милош је и поред тога одржавао одличне односе са Земуном и интензивно радио на помaganju угледних српских породица. Те односе је искористио када је 1839. године пребегаво из Србије. Сместио се у Земун код породица које је помагао, а Србију оставио сину Милану који је владао само месец дана. Наследио га је Милајло Обреновић који је, опет, 1842. године кренуо очевим стопима и побегаво у

Земун, препуштајући власт Карађорђевићима. Без обзира на то што је Србијом завладала нова династија, Милош и Милајло Обреновић нису престали да раде на припајању Земуну Србији на било који начин.

"CRNA RUKA" I "MAJSKI PREVRAT" - ZBOG ZEMUNA

Када се 1858. године у Србију вратила династија Обреновића, већ се сушало о томе да ће беџки Двор

Др Светомир Гаталица - редовни професор Загребачког свеучилишта у посети нашој редакцији

dekretom dodeliti Земун Србији на одређено време. Милајло Обреновић је убијен 29. марта 1868. године а да се до данас нису утврдили прavi мотиви атентатора. Хрватски историчар Светомир Гаталица тврди: - Све је већ било спремно да Земун пређе под српску управу. Беџки је не узављао протесте угледних грофовских породица које су живе у Земуну и ове су Милајла Обреновића доживеле као основну сметњу њиховом циљу - остати у оквиру Монархије, а не прећи под управу свинјара из Србије. Међу собом су скупили новач и гроф Карло Парењски је скупилих 590 дуката уручио Клаусу Кирбахеру који је организовао убиство кнеза Милајла у Кошутњаци. Милан Обреновић није био заинтересован за Земун већ за то да од

Кнежевине Србије направи кралјевину и себе прогласи за првог кралја. После његове смрти, 1889. године наследио га је Александар коме је једино било важно да путује по Европи. Виши државни интереси као што је спровођење у дело старе, по државу виталне идеје, о припајању Земуну, њему ништа нису значили. Неколико пута је позиван на аустријски Двор како би потписао Указ о добрим намерama за прелазак Земуну под српску управу, али се он није одазвао позивима. Са друге стране, српски интелектуалци, трговци и официри су били веома заинтересовани за прекојавске територије. Када је преговарано са Петром Карађорђевићем о евентуалном наслеђивању српске круне, постављен му је и услов да спроведе у дело стогодишњу идеју о припајању Земуну Србији. - Погођено је мишљење српских историчара да је "Crna ruka" ubila Aleksandra Obrenovića zbog nerotkinje Drage Mašin и његовог бахатог односа према поданицима. Apis је организовао убиство како би на престо довео Карађорђевиће који су већ били

Панорама Земунa са почетка 20. века у време када је потписан Уговор о преласку Земуну под Српску управу

Како тврди хрватски историчар српског порекла Светомир Гаталица, редовни професор Загребачког свеучилишта, Земун ће следеће године припасти Хрватској по основу Уговора склопљеног 1906. године између Краљевине Србије и Аустроугарске монархије. Уговор који су потписали краљ Петар I Карађорђевић и министар спољних послова Аустроугарске монархије гроф Либер фон Стругхамер,

подразумевао је да се Земун рентира Србији на период од 92 године, са тим да ће након тог рока бити враћен Монархији. И поред потписаног Уговора, Земун практично није ни прешао под српску управу јер је крајем исте године почео велики Царински рат између Србије и Аустроугарске који је трајао 5 година. Тако је Земун остао у аустроугарским рукама све до закључења Версајског мира на крају I светског рата 1918. године. Без обзира на то, са аспекта међународног приватног права, Уговор је и даље правно ваљан и постоје индиције да ће следеће године Земун бити враћен Аустрији, односно Хрватској. Правни основ је потпуно исти оном по коме је Краљевина Енглеска прошле године вратила Хонг Конг Кини, након 99 година старања над овим градом-државом.

излобрани да прихвате Земун као саставни део своје територије, наравно под условима које је постављала Аустроугарска монархија, тврди др Светомир Гаталица. - Чим је дошао на престо Србије 1903. године, Петар I Карађорђевић је кренуо да преговара о Земуну тајним дипломатским каналима. Све је морало бити обављено тајно како се земунске грофовске породице не би побуниле.

Уосталом, како тврди Гаталица, чим су сазнали да је Уговор о преласку Земуну под српску управу потписан, земунски грофови су се организовали и спроводили Карински рат посредством свог лобја кога су у Парламенту Монархије пре свега заступали угарски племићи из Пеште и Пеџуја. Тако је прелазак Земуну у српске руке одложен све до краја Првог светског рата. Међутим, како је тај уговор пре свега трговински уговор и односи се на облигације једне државе према другој, он не заставева и важи и данас без обзира на одредбе Версајског мира о новог подели Европе.

TUĐMAN "KAVENIŠE" U ZEMUNU ZA BOŽIĆ!?

Време је пролазило и готово сви су заборавили на Уговор о преласку Земуну под српску управу. Један од ретких ко је визионарски схватио штетне одредбе тог уговора по своју земљу био је краљ Александар I Карађорђевић који је дипломатским каналима пробао да га стопира пред Друштвом на почетком 1933. године. Са друге стране, Аустрија као правни наследник обавеза и потраживања Аустроугарске монархије, била је итекао свесна будућих импликација. Како Аустријанци никада нису престали да одржавају односе са својим бившим територијама, тако су хрватским националистима открили своје архиве, и објавили тадашњег Бановина Хрватској да ће по истeku рока од 92 године Земун припасти

Hrvatskoj. Naravno, ukoliko ova postane samostalna država. Decembra 1933. godine Vlada Austrije je potpisala ugovor sa "Tvornicom Solvej" iz Zagreba i za simboličnu svotu od 30 000 dinara prodala joj prava iz "Ugovora o prelasku Zemuna pod srpsku upravu". "Tvornica Solvej" je kao vlasništvo Zvonimira Solveja, velikog hrvatskog nacionaliste, ubrzo otišla pod stečaj, a hartije od vrednosti, deonice raznih evropskih firmi, gotov novac i prava iz pomenutog Ugovora su pohranjena u sefu ženevske banke "Banque de General".

Na putu ovoj velikoj državnoj prevari je stajao kralj Aleksandar, koji je kao što rekосmo, već potegao diplomatske veze pred Društvom naroda oko stopiranja Ugovora. Kako dr Svetomir Gatalica tvrdi, ovaj Ugovor je pravi razlog zbog koga su kralja Aleksandra u Marseju ubile hrvatske ustaše koje su se već uveliko spremale da Hrvatsku vrate pod patronat svog istorijskog saveznika Nemačke. Prema rečima dr Svetomira Gatalice, u tu veliku prevaru je svesno uključen i Josip Broz koji je avnojevskim granicama nagovestio mogućnost da Hrvatska jednog dana postane samostalna država i tako se dokopa Zemuna.

- O tome je pisao i Vladimir Dedijer koji je preko svog vrsnog prijatelja Sartra došao do informacija o postojanju ovog Ugovora, tvrdi Gatalica. - Dedijer je priču o ovome objavio u pariskom časopisu "Malitane" 1953. godine i to je jedan od razloga što je pao u nemilost Titovog komunističkog režima, mada ako ćemo pravo, Broz nije bio komunista već najveći hrvatski nacionalista. Sećate li se Tudmanove izjave da će piti kafu na Božić u Zemunu? Mislite li da je on to rekao tek tako? Tudman vrlo dobro zna za ovaj ugovor i već su konsultova-

vane najjače svetske advokatske kancelarije koje rade na njegovoj realizaciji. Izvršne odluke oko prelaska Zemuna pod hrvatsku upravu na sebe je preuzela londonska kancelarija "Christofer and Lessiter" koja je samo zbog ovog posla otvorila svoju ekspozituru u Beogradu.

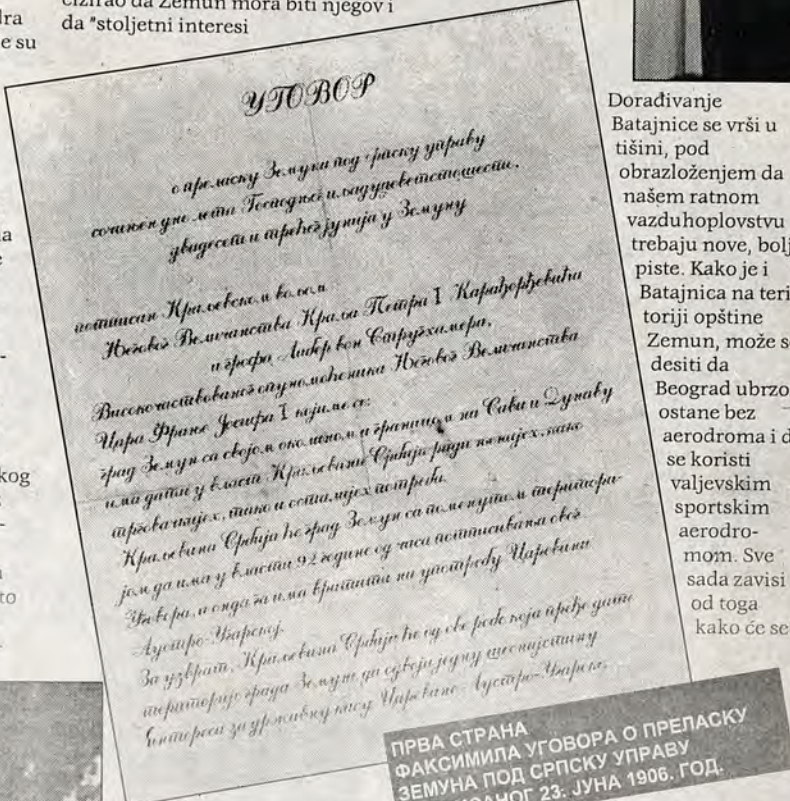
VOJISLAV ILI VJEKOSLAV?

Ako je verovati dr Svetomiru Gatalici dr Vojislav Šešelj nije slučajno postao predsednik opštine Zemun. Njegovo pravo ime je Vjekoslav Šešelj i poznat je u krugovima tajne hrvatske službe kao Maks. Njegov brat od strica Zvonimir Šešelj je i dan-danas predsednik okružnog suda u Splitu. U dogovoru sa režimom u Beogradu, Tudman je još u Karadordevu precizirao da Zemun mora biti njegov i da "stoljetni interesi

kojim će po Međunarodnom saobraćajnom pravu bez problema ploviti brodovi sa Hrvatskom robom. Beograd će tako ostati bez svog civilnog aerodroma, ali će njegovu funkciju preuzeti vojni aerodrom Batajnica na kome se već dve godine rade prepravke kako bi mogao da prihvati i najveće svetske vazdušne lade.

Војвода Војислав Шешел или агент Вјекослав Шешел - Макс са грбом Земунa којег ће предати под хрватску управу

ПРВА СТРАНА ФАКСИМИЛА УГОВОРА О ПРЕЛАСКУ ЗЕМУНА ПОД СРПСКУ УПРАВУ ПОТПИСАНОГ 23. ЈУНА 1906. ГОД.

Да ли је Краљ Петар I Карађорђевић знао шта потписује и какву ће несрећу тај његов потпис донети српском народу

hrvatskoga naroda moraju biti ispoštovani, ako ne milom onda silinom hrvatskih domoljuba". Uostalom, zar vam nikada nije bilo čudno kako je Vojislav Šešelj, poznat kao nacionalista i ultradesničar dobio većinu u Zemunu gde, uglavnom, i danas živi hrvatski živalj? Hrvati su povezani svuda po svetu, tako da ih nije bilo teško instruirati da glasaju za svog prividnog neprijatelja. Vjekoslav Šešelj alijaz Maks je tako postao poslednji gradonačelnik Zemuna pod srpskom upravom. A šta zapravo u praksi znači to što će Hrvatska juna 1998. godine postati korisnik Zemuna?

Zemun će postati država u državi. Imaće sva prava koja imaju San Marino i Vatikan u Italiji ili Monako u Francuskoj. Na teritoriji današnje opštine Zemun važiće zakoni Republike Hrvatske. Aerodrom Surčin koji se nalazi na teritoriji Zemuna biti će vazdušna (zračna?) luka države u državi, a Dunav pristanište

Doradivanje Batajnice se vrši u tišini, pod obrazloženjem da našem ratnom vazduhoplovstvu trebaju nove, bolje piste. Kako je i Batajnica na teritoriji opštine Zemun, može se desiti da Beograd ubrzo ostane bez aerodroma i da se koristi valjevskim sportskim aerodromom. Sve sada zavisi od toga kako će se

stigle do naše službe Državne bezbednosti, original Ugovora se nalazio u stanu zemunske porodice Barbalić. Postojale su i indikacije da je gospodin Barbalić određen za prvog namesnika prelazne uprave Zemuna tako da je intervencija bila neophodna. DB je ušao u stan Barbalića i bezuspešno pokušavao da dođe do Ugovora, koji je naravno i dalje u Ženevi. Gatalica tvrdi da je Barbalić neko vreme bio u kombinaciji za prvog namesnika, ali da je naša služba DB dobila zastarele informacije tako da im je prava osoba pro-makla. Izvesni gospodin Karlo Palović je već viđen na čelu Zemuna iduće godine i on se ovog časa nalazi u Hong Kongu gde od Kineza skuplja informacije o tome kako se, sa birokratske tačke gledišta, organizuje prelazna uprava.

- Nesretni advokat Barović koji zastupa porodicu Barbalić nema pojma o tome šta se valja iza brda i zbog svoje naivnosti se "okliznuo na koru od banane", kaže dr Svetomir Gatalica. Poslednji pokušaj spasavanja "šta se spasti može" usledio je od strane Jovana Vasiljevića, diplomiranog i pravnika iz Jakova koji stoji iza inicijative sela Jakova, Surčina, Progara, Petrovčica... koja su želela da se odvoje od opštine Zemun i tako uskrate deo teritorije Hrvatskoj. Jovan Vasiljević je računao da će birokratska intervencija Gradske vlade spasiti ova sela. Međutim, Ugovorom je još davne 1906. godine tačno precizirano šta potpada pod Zemun sa okolinom i tu vrđanja nema. Da ne bi bili optuženi da pokušavaju da izvrđaju odredbe Dejtonskog sporazuma, članovi Gradske vlade Beograda su odlučili da "ne prljaju ruke" i da ne pokušavaju da spašavaju "ono što je davno izgubljeno" saznajemo od dobro obaveštenih izvora.

I tako, ako je sudeći po fotokopiji Ugovora koju nam je na uvid dostavio dr Svetomir Gatalica, Vjekoslav Šešelj zvani Maks je uspeo da odradi ono što mu je naloženo iz domovine. I pre 23. juna 1998. godine, dana "D" za sve Zemunce, Zemun je dobio svog gradonačelnika hrvatskog porekla. Izgleda da nam jedino preostaje da sledećeg Božića sa smeškom na usnama došetamo do Zemuna i Tudmanu postavimo pitanje: - Generale, hoćete li ekspreso ili nese?

dogovoriti naši i hrvatski eksperti uz posredništvo londonske kancelarije "Christofer and Lessiter".

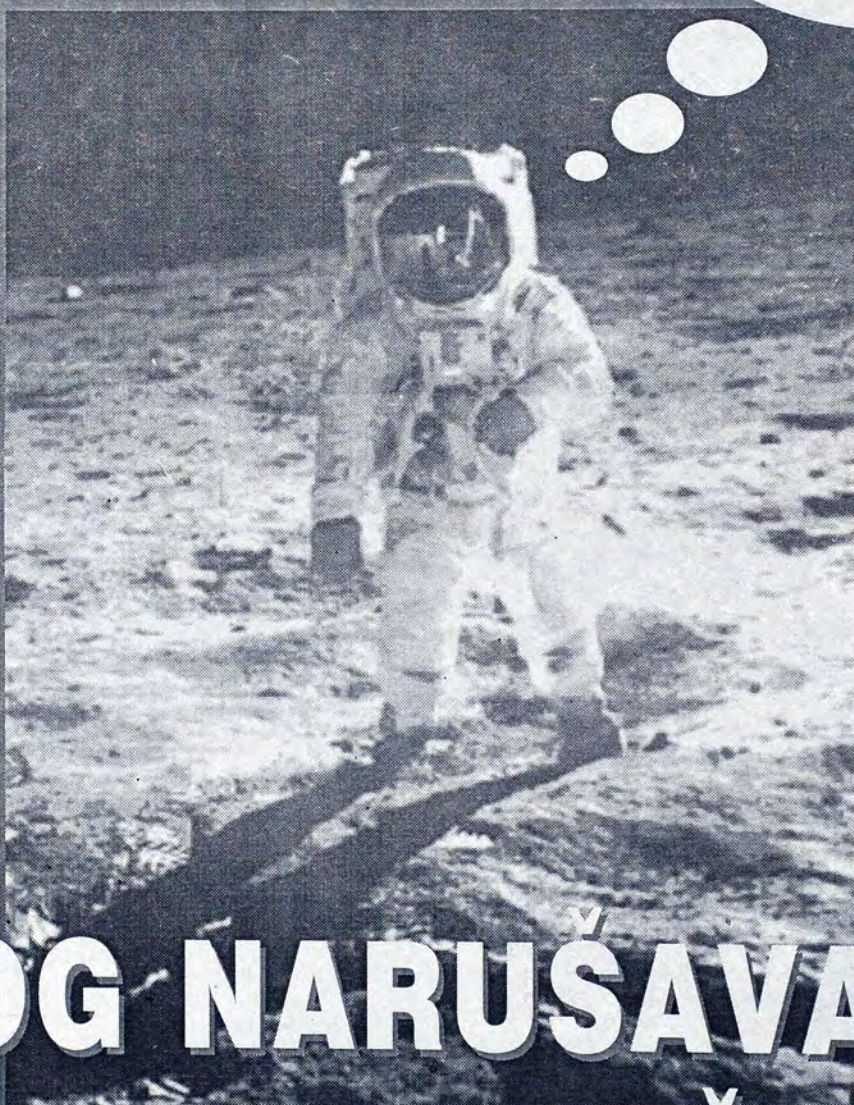
"SLUČAJ BARBALIĆ" - NAJAVA OTCEPLJENJA

- Stanovnici Zemuna će imati hrvatsko državljanstvo, a ukoliko to žele mogu dobiti i dvojno. Protok robe i kapitala kroz teritoriju Zemuna neće biti problem, ali će se plaćati posebna taksa. Radi se na tome da stanovnici Zemuna što je moguće manje prelaze preko Save na beogradsku (srpsku) stranu tako da će se otvoriti nova radna mesta za sve koji žele da ostanu u Zemunu. Tudmanova ideja je da u Zemun doseli veliki broj izbeglika iz Hercegovine koji bi svojom tvrdom nacionalnom strujom u periodu od desetak godina promenili način razmišljanja sadašnjeg življa Zemuna, tvrdi Gatalica.

Prema njegovim rečima, Ugovor o prelasku Zemuna pod srpsku upravu je bio jedna od stavki u Dejtonskom sporazumu tako da Milošević više ne može izvrđati "Tudmanovu želju da popije kavu u Zemunu na Božić". Prema nekim informacijama koje su

OEBS PONIŠTIO IZBORE

MESEČINA,
MESEČINA,
JOJ...

ZBOG NARUŠAVANJA
IZBORNE TIŠINE
NA MESECU

ХУМОРИСТИЧКИ ДОДАТАК

НАШЕ КРМАЧЕ

Na Akademiji Univerzitetskog komiteta JUL, Mira Marković obznanila

Levica je starija i od nauke

BEograd - Drage kolege ja nepodne ne shvatam samo...
 ...i skup, ter levica nije...
 ...života i...
 ...od slobike

odoleti ni sami Lilić...
 ...izjavama u ožubljenoj...
 ...slušanja, Internaci...
 ...stavu mirno, mias...
 ...imati su priliku da...
 ...u balonima u bi...
 ...ke koji su bar...
 ...kao i da p...
 ...sokove na...
 ...dove

ЈУЧЕ НА ПЛАТОУ У ЦЕНТРУ БРЧКОГ

СПОМЕНИК ДРАЖИ

НА платоу у центру Брчког јуче је постављен споменик у природној величини четничком генералу Дражи Михајловићу јавља СРНА.

Постављање тог споменика организовао је Четнички равнгорски покрет Посавине. Биста је први пут постављена у Бршадину, код Вуковара, одакле је са најавом реинтеграције Славоније у Хрватску изгледно, под именом Петра Петровића Његоша, пребачена у РС за време санкција на Дрину. Према речима лидера Четничког покрета Посавине Лазара Јањића, постављање ове бисте је привремено решење до постављања одливка споменика из Чикага у Брчком.

PREDIZBORNI INCIDENT U BORU

Lajali na policiju, pa svi pohapšeni

ZORAN LILIĆ U ČAČKU PORUČIO PRISTALICAMA SPO

Oni koji pište ješće vazduh

Крава Олбрајт и Јасер Арафат

Извињење читаоцима и госпођи Медлин Олбрајт

У викенд-издању „Демократије“ појавила се у потпису фотографије, на истом овом месту, груба грешка којом су тешико повређена правила новинарске етике и нанета уреда америчком државном секретару госпођи Медлин Олбрајт. Редакција се због тог скандалозног чина...
 ...Олбрајт и читаоцима.
 Иако засад нема објашњења, део проблема сигурно је у функцији штећних просторија уреднице ни за коректуру.
 Грешка се највероватније десила приликом тероризма комбинованих слика испод фотографије СФОР, и другог у писму Олбрајт и Јасера Арафата.

Светлана Раžнатовић

SVETLANA RAŽNATOVIĆ SECA, folk-pevačica

Dobro sam i živa šta sam sve od te novinara i paparaca doživela!

Vrio pažljivo pratim emisije vozane za...
 ...i u Engleskoj...
 ...si...
 ...da...
 ...pisa...
 ...dab...
 ...očeku...
 ...sve i s...

Ако одемо на то светско првенство оних Сибишу ћемо после пратити од стиропора као друга Тита. Он зауче такву голчину да сутрадан све новине пишу како је репрезентација супер играла и како је баш то резултат који нам је потребан.

А гледали смо заједно, постоје сведоци: утакмица је била лоша, паше звезде играле су као принципале али после саобраћајке, а резултат је такав да можеш одмах да узмеш конопче и обесиш се под пречку. Међутим, ови тврде како је све супер...

Најбоље да од сада играју без публике а да се на крају утакмице изда саопштење. Навикли смо на то. Верујемо само саопштењима.

Горан Кокић

Podstanar odgrizao gazdi nos

Aleksandar Tijaniћ у порнићу

gledao porno film

BOKO

U SLAVU ВУКА

PUCAO SEBI U GLAVU, promašio, teško ranio kelnericu

Beograd - Polica... kao konobarica, za sa... Polica... Rada Smit...

Izložba Miloša Šobajića u Turu

Београд: "O tempora, o mores!"

Битефујем ти мајку!

Ова посвачка модификација покојног Јована Хаши Костића, инспирисаног фасцинираношћу београдске јавности посвака, голоћињом и малтретирањем гледалишта на првим БИТЕФ-има, шездесетих година, нипошто не значи да је нови позоришни фестивал затекао Београђане као пасивну, конзервативну публику - напротив, они су већ поседовали дуго, историјско, искуство активног учешћа у јавним представама...

Рецимо, када је београдској публици, крајем двадесетих година прошлог века, први пут приказан слон - она га је одмах протерала, заједно са газдом, неким Македонцем. Наиме, он је свој и слоновски "перформенс" погрешно започео подацима о количини воде коју "ова елефант" пије, и броју хлебова које поједе. Како је то била изузетно кишна јесен, уследила након кишног лета и лоше жетве, промишљива публика одмах је схватила да чудна животиња "по сву ноћ шмрче својом њушком из Саве воду, а после је на земљу избацује у виду кише"; као и да, по елементарним законима тржишта, цена хлеба скоче ако је словоска потражња тако велика...

Према "Џозојанлику" (мађионичарским вештинама) публика је била трпеливија - ваљда због привредне користи, јер "црне деришине" из Индије, "земље мађијске", "... би јели памук, а после би из уста извлачили памучне пантљике, игле и тако даље..."

Са позоришним представама је ишло лако - не само због романтичног садржаја, протканог певањем и пуцањем, већ и због елементарне чињенице да су их изводили домороци - глумци,

људи сумњиви и чудни, али ипак из сопствене средине... Позориште је било путујуће - и буквално је журило за публиком, коју је, пре свих, сачињавао кнез Милош. Он у Крагујевац, и позориште у Крагујевац; он у Београд, позориште за њим... Ко мисли да су путујући митинзи савремена измишљотина - грдно се vara!

да су глумци, у пратњи пандура и снабдени кнежевом наредбом, уочи представе ишли од куће до куће и - реквирирали реkvизиту, најчешће хаљине и наKIT. И женске улоге играли су мушкарци - не из оних разлога који су важни у античком позоришту, већ зато што нико из бољих кућа није хтео да пусти женско чељаде да

неадекватну зграду, тера да седи на даскама и огрне капути-ма није производ овог времена. Утемељен је у прошлом веку, када се позориште селило из зграде царинарнице у зграду хотела, а одатле у пивару...

Тамо, на углу данашњих улица Балканске и Адмирала Гепрата, добру вољу глумаца и њихове публике 6. јануара 1864. године није угрозила ни београдска шича-зима. Представа је одржана у индустријској хали која се није грејала, па је температура у њој била - деветнаест степени испод нуле! Комад се звао "Силом болесник", а произвео је и јединствен случај иаентификације публике са називом представе - свако је зарадио бар по назеб.

Данас би, на историји поменутог случаја, чак и једна личност профила и искуства Љубише Ристића могла да се напаја инспирацијом...

Наравно, одувек је било и конзервативнијих театарских преглаша, па је већ половином прошлог века почело прикупљање новца за сталну позоришну зграду. Требао је да буде изграђена мало изван центра, на месту које су тада

красили шевар и дивље патке Зеленом венцу. Несрећни пројектант, италијански архитекта Јосиф Касано, уложио је све своје знање и миленијумско искуство Венеције да тако озбиљном предузећу осигура чврсте темеље на подводном терену. Годинала је куповао дрвене шипове и побијао их у блато, све док Одбор за изградњу, на челу са кнезом, није схватио да баца паре у рупу без дана. Касано је, попут данашњих, исто тако успешних, привредних предузетника,

Фото: Андрија Исаковић

Најсимпатичније је што је тадашњи српски апсолутиста, све чибук пушећи и кафу пијући за време представе, обожавао и да се меша у њу...

Једном је прекинуо музичку тачку, критикујући Јозефа Шлезингера, капел-мајстора, што сви музичари не свирају истовремено, већ неки раде, а други се одмарају и блену у публику, иако су сви једнако плаћени! Шлезингер је слезнуо раменима, уздахнуо, башио аранжман с плута и - сви музичари су задушно засвирали...

Тешко је рећи да ли израз "позоришна реkvизита" потиче из тог времена, али је чињеница

учествује у тако сумњивом, јавном послу.

3 најући скромну природу српских валаара, сигурно никада не бисте погодили омиљену представу кнеза Милоша... Звала се:

"Востановљење Србије чрез Светлог Кијаза Милоша у десет дејствија". У данашње време се такве оде не би смештале у позориште, али - треба разумети онашњу ситуацију... Следи глумари су већ били нестали, нико ништа није читао, па је, уколико се не рачунају улични добошари, позориште било најмасовнији медијум. Ни манир којим се позоришна публика шета из једне у другу

награђен државном службом; поплавлени темељи на Зеленом венцу још су дешенијама опомињали на чињеницу да сваки камен, па био он и свечани темељац, сигурно тоне; а Београд је на том месту добио пијачу - такође неку врсту народног позоришта.

Оно право Народно позориште, којем је, три дана пред смрт, кнез Михајло положио темељац на месту бивше Стамбол капије, завршено је 1869. године.

Архитекта Александар Бугарски, пројектант, био је боље среће од свог италијанског колеге, па је зграда направљена за мање од годину и по. Богомоља у суседству, Караџаија, искоришћена је за смештај генератора такозваног "ваздушног гаса", и позориште је, већ за прву премијеру, представи случај иаентификације публике са називом представе - свако је зарадио бар по назеб.

Наравно, био је то само искорак у позоришни конформизам, јер су све остале позоришне дружине наставиле да раде на импровизованим сценама. Најчешће су то биле кафане, у којима је појава написаног комада, у односу на оно што се у њима и иначе дешавало, често била само бледа копија живота. Изузетак је "Мањек"... Данашња зграда Југословенског драмског позоришта је, што јој и надимак каже, некада била седиште коњичког пука. Док су, након Првог светског рата, оштећена на згради Народног позоришта оправљана, глумило се у ааатраној Коњичкој школи.

Пре ње, на том месту је била барутана... Још једна делатност чији се пословни простор сматра открићем савремених позоришних тенденција - показује се као чиста реприза.

Александар Црквењаков

Дневник нашег савременика О ПОВРАТКУ ДВОРСKE ЛУДЕ

Араги пријатељу, у животу често све иде натрашке и претвара се у своју супротност. Желимо најбоље, а оно, као за инат - испадне све најгоре. Мислимо: ово ће бити најлепше! А оно покаже се да је то најружније.

Тако је исто када се ради о нашој памети! Поверујемо да ће бити најпаметније ако нешто урадимо тако и тако, а испадне да ништа глупље нисмо могли да урадимо. Безброј пута сам се уверио да је тачно ово што причам. Верујем да ће и сваки други човек, ако само мало размисли, пронаћи у свом животу

безброј примера који потврђују да његова памет често ради против њега самог.

III та, у ствари, хоћу да кажем?

Хоћу да кажем да је памет често у служби лудила, што значи да исто тако лудило може да буде у служби памети. Нису тек тако краљевци за своје дворске луде бирали најпаметније људе из целог краљевства. И нису тек тако мудрост својих најважнијих краљевских одлука проверавали преко својих луда. Кад би сви министри и великодостојници рекли своје, краљ би позвао дворску луду и питао га за мишљење. И тек

лудак? Одговор је сувишан. Укидањем монархије, укинута је, на жалост, и звање дворске луде. Заједно са краљевима и дворска луда је сишла са историјске сцене. У модерним државама тражи се да председник државе споји у својој личности две функције. Поставља се опет питање: да ли је то изводљиво? Може ли он бити толико паметан да истовремено буде и луд, или, може ли он бити толико луд, да истовремено буде и најпаметнији човек у земљи?

Али би било паметније вратити дворску луду?

Сам председник може да је одреди, али много демократскији начин био би да је сам народ бира. Због тога предлажем да одмах организујемо и ове изборе. Сви они кандидати који нису прошли на председничким, добили би нову шансу на тим новим изборима. Многи заслужују да понесу то часно звање дворске луде, па зашто да се њихова памет не искористи!

Петар Пајић

Фото: Андрија Исаковић

Инћерпол распише поћернице Ђера се, дакле, то и то лице Онда га ћера цео свет Ко да је неки пробисвет.

Па инћервентне бригаде Врше инћервенције У складу са ћералачким прописима И Женевске конвенције.

Инћерсантно Сви имају инћерес Да ућерају дотично лице Оно са ћералице У тамнице.

Па после дају инћерпретације Да је ћерање у инћересу нације, У ставу мирно наше будале Стоје уз свуке Инћернационале.

Бора Ђорђевић

ELASTOFLEX®
011 160-477

КАД НАРОД БИРА

Евидентно је да је у последњих 7 година опадала заинтересованост грађана за коришћење демократског права да бирају, много мање од заинтересованости да буду бирани.

А еведесете године су широм СФРЈ одржавани вишестраначки, парламентарни и председнички избори. Словенија, Хрватска, Македонија, БиХ, па и Србија добили су демократски изабране председнике. То су били, и углавном остао М. Кучан, Ф. Туђман, К. Глигоров, А. Изетбеговић и С. Милошевић. На прве вишестраначке изборе изашло је 72,17% грађана Србије с правом гласа. За новоизабраног председника Србије је гласало 3,3 милиона грађана Србије, што ће рећи око 65% бирача. Из председника Милошевића био је Вук Драшковић са 830 хиљада гласова, а следиле су са 200 хиљада Иван Ђурић и Сулејман Угљанин са 100000 гласача; од осталих кандидата највеће симпатије, али не и гласове побрао је Никола Шехероски. У гласању за републички парламент, по већинском систему, СПС је освојио 194 посланика са 45% гласова, док је 15,7% гласова Српском покрету обнове било довољно за 19 посланика.

Наредна '91 година је била у знаку тенкова: појавили су се у Београду, Словенији и Хрватској. Срећна Нова '92: започиње рат у Босни, уводе се санкције СРЈ, и одржавају избори - у мају, након смене премијера Панића и председника Ђосића - савезни, које српска опозиција бојкотије. На изборе излази око 56% грађана с правом гласа, а мандате су поделили СПС, СРС и СКПЈ. У децембру се одржавају републички и председнички избори. Опозиција формира ДЕПОС у коме не учествује Демократска странка. На изборе излази 69,72% грађана - укупно 4,7 милиона од којих за СПС гласа 1,35 милиона - 101 мандат са 28,3% гласова, за СРС 1,06 милиона (22,5%) - 73 посланика, за ДЕПОС 797 хиљада (16,8%) - 50 места у

Народној скупштини. У парламент улази и Ражнатовићева Странка српског јединства са 5 посланика. Те '92 Група грађана-Дафина Милановић добија 35 хиљада гласова, што ипак није било довољно за посланички мандат. Већину у парламенту СПС-у омогућава

С. Милошевић са 2,5 милиона гласова (53%), а против кандидат удружене опозиције - Милан Панић добио је подршку 1,5 милион бирача (32%). Кандидовали су се и Милан Парошки (850 хиљада), Блажо Перовић, Ј. Васиљевић итд. Изборна психоза се тек стишала, стиже '93, у којој новац уложен код посланичких и председничких кандидата Дафине и Језде нестaje без трага, хиперинфлација хара... СРС више не подржава политику СПС-а према прекодринским Србима и председник Милошевић распушта скупштину. Октобра '93, расписују се превремене избори по пропорционалном систему, за које се Србија дели на 9 изборних јединица. Одзив бирача је 61,3%, СПС добија 1,5 милион гласова (36,5%) - 123 посланичка места, а ДЕПОС 715 хиљада (16,5%) - 45 мандата. Радикали освајају 13,8% гласова, што је довољно за 39 посланика. Демократска странка се поделила на ДС и ДСС, а мандате су поделили у односу 29 : 7. Наредне две године ужива се у плодовима политике СПС-а: постигнут је мир у Босни, пот-

фото: Анареј Милошевић

СРС, подршком политици коју СПС и Слободан Милошевић воде према бившим републикама СФРЈ. За председника је поново у првом кругу изабран

писан Дејтонски споразум, избегли су смештене, СР Југославији је скинут спољни зид санкција. Новембра '96. одржавају се савезни и локални избори, на које СПС излази у коалицији СПС-ЈУА-НД, а уједињена опозиција под именом ЗАЈЕДНО. На ове изборе излази 4,3 милиона бирача (60,1%), у савезни парламент улази 64 посланика СПС-ЈУА-НД, 22 из ЗАЈЕДНО, и 16 радикала. Јуче су одржани и трећи председнички и републички избори, Србија је подељена на 29 изборних јединица, позвани су посматрачи ОЕБС-а, бојкот је најавила већина опозиционих странака са изузетком СПО-а, а за председника није изабран С. Милошевић.

Катарина Милошевић

ПАЛЛИ МАЛЛИ!!

Ако је дефиниција града гомила кућа и становника на једном месту, онда је Београд град, односно, онда ја живим у граду. Осим мене, у њему живи још око 2 милиона примерака хомо - сапиенса, од којих огромна већина дозвољава да буде медијски и маркетиншки зајабавана у мозак. Ја сам, богами, недавно решио (а у сврхе да ми мозак остане здрав), да више не ћутим мудро пред разноразним "уметничким" делима која ни ја, а ни многи око мене, не капирају, а из разлога да се не бих, не дај Боже, према ко зна ким изгупирао. Кап у препуној чаши била је свима добро знана инжињерска серија плаката, паноа и ТВ реклама познате фабрике за производњу рака плућа - "Pall Mall". Само рак - али мозга - могао је да буде иницијална каписла генијалном осмишљивачу рекламних порука да свету поклати овакву рекламу: на огромном празном пану испод оцрњеле контуре једне једине птице стоји натпис: "Колико птица виадте? Мислите о томе..." - у потпису "Pall Mall"... (?) Ајде да у потпису стоји име неког урученика за заштиту животиња (а посебно птица), или еколошког покрета против

индустијских загађивача, или новог произвођача контактних сочива - па да разумем, али овако... Неки мудрији процењивачи нове рекламе изјавише ми приватно да је највероватније у питању такозвана маркетиншка "серва", са одложеном дејством, чији ће наставак, или највероватније коначни расплет уследити за пар недеља, или месец дана... Прошло је пар месеци, а не недеља, али од ове теорије ни трага ни гласа. Онда су кренула њихова разна "вађења" уз помоћ маркетиншке теорије о искључиво визуелној казуалности слике и доле потписаног произвођача, без обавезе да реклама има смисла, односно вероватно по цену да се фирма свесно избламира, само да би јој се име запамтило!? Шио ми га Ђура (свет моде). Када мало боље размислим, рак мозга, али и много алкохола у крви морао је да има и шеф дотичног осмишљивача

који је (и када је) одобравао да ова реклама изађе у свет. Свесно решивши да престанем да делујем на своју околину као генијални арт конзумент који боже-мој-наравно капира овакве форе, одлучио сам да спроведем једну малу личну анкету, са пребацивањем свог дубоко скриваног блама другима. Питање је гласило: "Извини, молим Те, да ли би могао/ла да ми објасниш ову рекламу, знаш, ја сам, изгледа, мало глуп...? Каквих сам се све одговора наслушао и колико је људи схватило генијалност дотичне рекламе, можете веома лако установити спроведени и сами наведену анкету/операцију "уваљивања блама другоме". Мислим да добијене резултате има и поменути креативни директор, који се у међувремену сигурно отрезнио, али му је, на жалост, мозоједао остао. Остала му је и још понека нешчупана длака на глави коју је сиромашно пропус-

тио, док га је преко мобилног рибоба биг бос великог концерна поменути канцерогене корпорације. Исти је, вероватно, ишчупао и јаја генијалном горепомнутом осмишљивачу - мученику, чија је теорија о успеху овакве рекламе распрострањена по свету баш колико и ендемска врста приматске лепотице настала лабораторијским генетским укрштањем Радиле Милентијевић - Олбрајт са Сиримаво Бандаранайке. ромесечна анализа успеха овог маркетиншког подухвата се сигурно већ налази на његовом столу, са констатацијом о наго повећаној потрошњи дотичних плућа, само ми никако није јасно откуд предзнак "минус" испред тог вишестифарног броја који на то указује... Мислим, српски народ је баш идеалан, и кроз историју познат као погодан за подухвате типа "прво ћу ја да те (јак) зајебавам, а ти ћеш због тога после и све да купиш од мене". Последња одбрамбена теорија "паметнији" и маркетиншки поткованих генијалца је да "антиреклама" често

може имати много боље резултате него реклама. Видим, и то је јако раширено по свету, а ако је заиста тако, не видим онда ни један озбиљан разлог зашто и наше фирме не би прибегле тој маркетиншкој "блам - теорији". Замислите како би супер звучала, и како би нагло повукла продају, рецимо, ова: "Курвам се са свима, а и смрди ми из уста!!" "Коштана" Брање Али, последња предизборна кампања показала је да има ликува који су се изгледа послужили овом теоријом антирекламе. Колико ће им то помоћи, покажеће пребројавачи правих и дописних бирачких листића. Једно питање и једна констатација сигурно остају: "Колико сте лажова видели ових дана на телевизији? Мислите о томе..."

Небојна Махимовић

Чувај се човека који прочитао само једну књигу. Постоји опасност да ће се учланити у библиотеку. Имам ја и већих заслуга, само ми је мало непријатно да се скидам. Претеча смотре "Мермер и звуци" одвијала се на Голем отоку. Некада су комунисте и лопове затварали у различите ћелије, а данас је то неизводљиво. Петар Лашћ

ЧАБЕ ГТЕ КРЕЧИМ!

Bože daj
da komunisti pobeđu!!
Branko Kitanović

КРВАРИМ, КАШЉЕМ
ЕВО РУКЕ

ПОМОЗИТЕ ПОЛИЦИЈИ
-САМИ СЕ ВЕТИНАЈТЕ!
SM za Srbiju

ОБЕЉАВАМО
БОРБУ ЗА ГОЛИ ЖИВОТ
СРПСКА НУДИСТИЧКА
ОБНОВА

КОД НАС БИЛО КО МОЏЕ ДА
БУДЕ ПРЕДСЕДНИК...
И БИЋЕ БИЛО КО!!!

КО ДРУГОМЕ КАФУ КУЉУ
САМ У НЈУ ПИЈУЈЕ...

БОРИТИ СЕ ЗА МИР
= ЈЕБАТИ СЕ ЗА НЕВИНДЕТ

DECA, ŽENE I VOJNICI

HAJDUČKE NOVINE

Organ Hajdučke partije Srbije

Godina 153

Broj 1

Vrška Čuka, septembar 1997

ITALIJANI KUPILI SPOMENIK NEZNANOM JUNAKU

Kako saznaje agencija "HAJ-NEWS" iz izvora bliskih vladi Srbije u *subotu*, 20. septembra, oko dva sata po ponoći u zgradi predsedništva Srbije svečano je potpisan ugovor između vlade Srbije i turske firme "Karaoglu" o davanju koncesija za deo spomenika Neznamom junaku na Avali. Ovim ugovorom vrednim preko 30 hiljada lira (oko 6 hiljada DM) predviđeno je da turski partner u narednih 30 godina postane vlasnik paketa od 49% deonica ovog, sada već za oba naroda, značajnog istorijskog spomenika. Po rečima našeg izvora, novac od ove transakcije biće upotrebljen za nabavku autobusa za vozni park republičke Vlade, koji će po potrebi biti iznajmljivani GSP-u.

Prilikom potpisivanja ugovora izraženo je obostrano zadovoljstvo, posebno zbog činjenice da je ovim ugovorom dokazano viševjekovno prijateljstvo dva junačka naroda od kojih su Turci poznati kao narod koji je umeo da odbrani sebe od drugih, dok su Srbi narod koji je umeo da, pre svega, odbrani Turke od sebe. Predstavnik turske kompanije je izložio svoju nameru da od spomenika jednom relativno anonimnom junaku iz davnašnjeg rata jedne relativno anonimne vojne sile, kao što je srpska, napravi globalnog anonimnog junaka modernog doba, multietničkog, multireligioznog i multikulturalnog heroja svih naroda i svih ratova sveta. Na pitanje jednog stranog dopisnika o implikacijama

jakuži, mudžahedini, al kaponci, al italijanci, i drugi).

Kara Naumovski je ujedno obeznanio svoju nameru da napravi najsavremeniji sportsko-rekreativni centar svetskog ranga, "Avala Sunset Boulevard". Tako je planirano da se u podnožju spomenika izgradi kompleks otvorenih i zatvorenih bazena sa toboganima, veštačkim vodopadima, brzacima i vrtlozima. Tu će se naći mesta i za restorane, zlatare i butike najpoznatijih turskih firmi, a na obroncima oko spomenika turski partner planira izgradnju i nekoliko ski liftova. Što se samog spomenika tiče, novinu će nesumnjivo predstavljati pokretne stepenice, specijalno izgrađene za starije odavaoce pošte, kao i za starije poštare i druge posetioce. Svakome će na usluzi biti raširena dvojezična knjiga utisaka, tako da će, pre ili posle reaktivnog programa, moći da zabeleži svoje utiske ili u pogledu samog spomenika, ili u pogledu njegovih ostalih kapaciteta.

HAJDUCI ON THE ROAD AGAIN!

Iz izvora vrlo bliskog vladi, Hajdučke novine su saznale da je Grčka dala Srbima koncesije za deo transbalkanskog autoputa od Tutotakisa do Blesopopulosa. Ova trgovina je obavljena unapred, bez ikakve licitacije, običnom neposrednom pogodbom između republičkog ministra građevine Starine Ivka i pomoćnika resornog ministra za ekonomiju vlade grčke gospodina Dilkosa. Grčka vlast je, na ovaj način, krenula u rasprodaju dobara, bez ikakvih zakonskih licitacija, koje predviđaju koncesioni zakoni u svakoj iole pravno uređenoj državi. Tako je i bratska Grčka prvi put u svojoj istoriji dobila hajduke.

СЕНЗАЦИОНАЛНО!!!

Kako Naša krmacha ekskluzivno saznaje, u Vojsci Jugoslavije se, u saradnji sa Ministarstvom za vlasničku transformaciju, u žurbano spremaju za prvi krug privatizacije. Svim pravnim i fizičkim licima, i militantnim i terorističkim grupama biće omogućeno da otкуpe акције касарни, војничких кантина, материјално-техничких средстава, резервног алата и прибора, залиха из ратних резерви као и свих врста конвенционалног наоружања које је у службеној употреби у сва три вида тј. КОВ, РВ и ПВО и РМ. Власницима пакета акција неће се исплаћивати дивиденде, већ надокнада за коришћење објеката и опреме. Војници на одслужењу војног рока ће плаћати употребу кревета, мокрог чвора, оброке у мензи, као и изнајмљивање униформе. Посебно ће се фактурисати и потрошена муниција, како бојева, тако и маневарска, која такође тражи своје нове власнике. Лицима са сталном службом у ВЈ акције ће се продавати са посебним прлустом.

КАД МИ ДОЂЕМО
НА ВЛАСТ
СВИ КОЧЕВИ ЋЕ ИМАТИ
ГЛАВУ

"FORMIRAĆEMO KOALICIJU U SENCII!"

Komentarišući rezultate poziva na bojkot izbora, predsednik novoformirane opozicione koalicije na vlasti - Socijalističkog pokreta demokratskih radikalnih promena, Milan St. Božić, istakao je da je okupljanje demokratskih snaga oko fer izbornih uslova biti najvažniji zadatak ovdašnjih složnih srpskih snaga, a, pošto smo u tome uspeali, sledeći korak će bio formiranje koalicije u senci. "Do sada smo imali obrnut pristup. Bili smo spolja zajedno, a iznutra odvojeni, naglašavajući potrebu insistiranja na uslovi pre izlaska na izbore. Sada ćemo biti spolja "odvojeni", a iznutra "zajedno", insistirajući na potrebi formiranja stava javnog mnjenja po pitanju jedinstvenog nastupa vlasti i opozicije na svetskom tržištu dryne grade. Time ćemo sludeti svoje protivnike, a samo na prvi pogled zbuniti svoje istomišljenike - istakao je gospodin Milan St. Božić ekskluzivno za "Hajdučke novine".

koje će taj takav junak imati za lokalnu hajdučiju, predstavnik turske kompanije, Kara Naumovski, izjavio je da ni Turci nisu bez svojih hajduka, istina poznatih pod drugačijim imenom, kao što se i cela zemaljska kugla može pohvaliti impresivnim brojem sličnih ili istih ratnika (pirati, vikinzi, šoguni, kamikaze, betmeni, nindže-ljudi i nindže-kornjače, indijanci, aboridžini, džon vejni, arkani, haidžini, autonomaši, daničari,

ГЛУПИ ТОРНИК (15)

Е'СКЛУЗИВНО

Драган Ујевац

З.П. Минкен

Знал сам да че да ме бије малер што па писујем за "Нашу крмачу" из Немачку уместо да си седим мирно на дупе. у Минкен код сина. Знал сам да че да ме закошта што очу да изигравам Ристу Бајалског Маћедонца из Москву.

Ел, пази шта се дешава? Само што се појави "Крмача" са мој извештај из Минкен ететига јавља ми се из Белу Паланку мој кошшија Живко да ме обрадује. И кво ће ми каже у телефон? Цигањи ми обили

кућу и изнели све све што је вредело; телевизор, фрижидер, сервис за ручавање свадбени, столице из "Украс" и зимницу ми однели, мајће им га, што ју је Петкана ставила пре време ел, еве, доћомо у Немачку. А однели ми и алат; ашови, лопате, гроб си ископали с њи! И гедору ми однели да не могу шраф да си зашрафим. Дабогда си мртвачки сандуци зашрафували! Лопови, мајће им га шигањске! А такви највише гласу за Милошевића и Лилића, а ови ће ни после ране са ваздух. Ебем те државо! Ебем ти Срби!

Него питајем кошшију Живка; видел ли је да су баш Цигањи улезли у мою пустоиу? А он казује да и неје видео ал сви казују да су Цигањи.

И само још стига да кажем на Живка да обавести Власту милицајца и да му поручи да ми се јави, а Живко кошшија ме посаећа да му пошаљем у писмо дваес марће ел се отрошил што ме звал на телефон у Немачку.

Те ме и туј обрадова. Какви смо тој такви стиснути. Јебали би се у дупе за динар.

Седим тека у Минкен и размишљавам; ко је могл да ми уђе у кућу и да ју опустоши? Да л су сварно Цигањи? Ил нећи други? А нићег из Паланку несм зајебавал у последњу "Крмачу" Само Крајишника за Бањалуку и његов митинг против Плавшику. Добро, јебавал сам малко и овог Нашевог што се уселил код Тита у Бели двор... Па се нешто мислим да неје на Њега прећипело што га цуцкам у сваку "Крмачу" те је идал депешу на Дачу Марковића ови његови у Паланку малко да ми загорчавају живот док сам у Немачку. Да ми украду телевизор и фрижидер и све живо по кућу. И, еееј гедору да ми украду а купијо сам је од Бугари на пиротски бувљак за дваес марће.

А ондак се чућнем у главу па си причам сас себе: "Еј, бре, Ујевац! Кво Те на Милошевиша твоа гедора? Да си шрафи курц с њу, ел шта?"

Него па ми не излази из главу да су ми опустели кућу чисто политички. Да ме застрашу пред избори, да не гласам против њи и да се више не

вртам у Паланку из Немачку ел и на гроб има да ми се посеру што сам их толко ћецао по "Крмачу". Па ме вану нећи стра, ће ме наћу милошевиши и у Немачку ел од њи не мож да побегнеш. Има да те јуру до Сибир, где су народи бегали од Ивана Грозног и од Лењина и Стаљина.

А гледам у швапску телевизију нашли нећи народ у Сибир за који се до данас неје знало да постоји ел су побегли там од Октобарску револуцију.

аутопут. По трећи пут. Да ни се посрећи. А не мож му опрости што Лилке има швалерку новинарку на Нови Београд па је чак и Мира у "Дугу" морала да га због ту швалерацију спомине да га опамети. Ал ту се грдно зајебала. Ел од туј "Дугу" у Еспеес те повише има лилићевци па су се милошевићевци уплашили да не најдјачају лилићевци.

Те, казују, да сг милошевићевци навијају за Вука и за њег ће гласају за Малу Госпојину. Само Лилић да пропадне ако је њихов из Еспеес. А Вук се ошишал, уреди се. Само мења кошуље и сакови. Мож да буде нешто. Мож их изненади и постане шеф на Србију. Ал шта вреди, Милошевић па ће та уапси и ће удари ванредно стање. Тако ја видим из Немачку, из Минкен. А куј не верује у ово што причам нек стави сто марће.

А Шешељ нема шансу. Ел Милошевић зна да је овај много опасан и да мож се истргне. А, рекови, и с Лилића тешко да мож да изађе на крај ел овај Лилке је наше куче, туј из Зајечар одакле је Баја Пашић а и Апис је из Пирот. Ел код нас се не рађају наивни. Само толко да ви подсетим. А Лилке ако се отме на Милошевића ондак еспеес има да се прецепи начисто. Као шљива ранка.

И ондак има тек да буде прави лом. Кад еспеесовац удари на еспеесовца, а после и Србин на Србина. Па кад се умешају и ови из Републику Српску. Има крв да тече ко река, ко нашава Црвена река после шишу кад замути целу Нишаву све до Ниш.

И мож ми кажете да сам замлатен, да изигравам покојног Сенту из Мирановацку кулу ел Тарабини. Ал све видим у слике какав ће помор међу Срби да буде до Дмитровдан. Још кад се умешају и Шиптари па почну да врљају бомбе не само по Косово него и по Београд, е, тт ће буде голема зајебанција.

И стварно ви предлагем да се и ми, народ, саберемо и да си појдемо полако за Сибир. Ту идем и

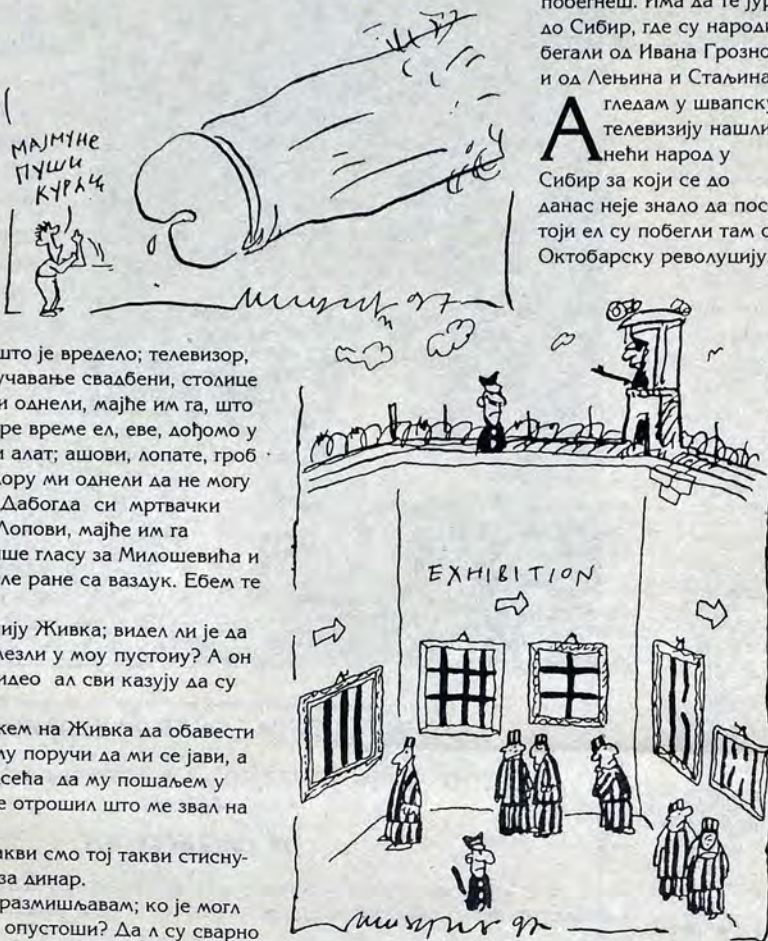
ја с Петкану како ми је овде код сина у Минкен убаво. Ал ако појду сви Срби пошл би и ја сас мој народ ел овде у Немачку могу да досадим на снау.

У Сибир, у Сибир би требало Вук да поведе Срби да ги спаси ел овде у Србију нема живот. Там, у Сибир да се забијемо у неко ћоше и никој за нас да не зна. Да помисли цел свет од Клинтон до Јељчина да смо нестали да смо се потикали за вјеки вјеков. Онда ће тек да будемо мирни.

И најбоље да се саберемо у Београд ел је највећа варош. Трећина Срби

живи у њу. И то да се саберемо код београдско уше. Па тт полако низ Дунав у Црно море па туј да се малко одморимо, а на Милошевића да оставимо и Београд и Србију. Нек се шири. А ми кад се малко одморимо на Црно море, кад се искупемо и заперемо онда удари по карпатеске планине, правац Сибир. И планирам у Сибир да стигнемо за Божић ел за Ускрс. Зависи како форсирамо. Оно, лепше би било да стигнемо у пролеће да имамо време да се на сибирску зиму полагачка. Да не улетимо одма у минус педесе и начисто да озебемо и добијемо на плућа.

Сибир, Сибир је за нас. Тој очу да писујем на Вука Драшковића да стави у свој програм. А ако нече он да ни води за Сибир ја ћу ви водим. Јебага, тој ли је па тешко.

Говору нећи језик Ђин и никој ти не разбира.. Лову дивљач и рибу а работе малко и земљу. И живу си мирно без Јељчина на минус педесе. Не излазу на избори, нема ги у бирачки спискови, немају ни личне карте, ни пасоши ни крштенице, ни венчанице ни умрлице.

И нешто се размишљам; тој је можда решење и за Срби. Да се саберу и да побегну од Милошевића у Сибир као ономад што смо бегали са Чарнојевића од Турци. Там, у Сибир је место за Срби. Ел овам у Србију нема живот од Нашевога. Боље је и на минус педесе у Сибир ал на слободу. Ел кво че ти слнце у Србију кад од Милошевића не мож да дигнеш главу. И још малко па ће забране и слнце да пролази кроз Србију, ће ни ударе и санкцију на слнце. А ако ни ударе они туј санкцију Нашиви ће каже на Кертеса да не пушта више слнце да пролази нашу границу. Као швапскиви аутобуси што не пушта на Ђинђића. Такв је Нашиви. Тај, бре, не подноси ни Лилића ел овај дошл у Фекетић са девет лимузине, а Нашиви само с две ауте. отворио

Apollo Software

- Snimanje muzike, programa i igara na CD
- Servis i instalacija softvera i hardvera
- HIT u svetu: 200 pesama na običnom CD-u !!!
- Originalan rođendanski poklon: muzika po izboru + audio posveta na CD-u
- Kompilacije skoro džabe

Garantovano NAJJEVTINIJI

011/ 13-40-13

POZDRAVI, JELE & ČETKE I METLE

Ruška, Ruška, zapet sam k'o puška

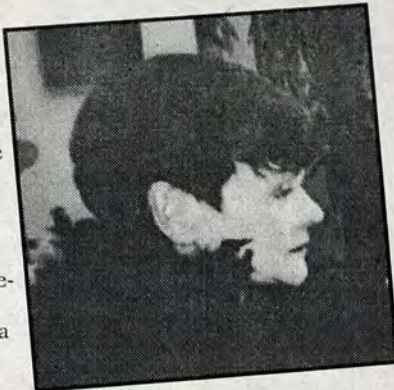
Poštovana redakcijo, pomagajte, jer ste mi Vi poslednja nada. Pisao sam svima, ali niko nije hteo da mi izade u susret, ni "Supertin", ni "Bazar", ni "Pink", ni "Tanjug", a mene zanima samo jedna stvar, a to je Ruška, omiljena voditeljka. U stvari veoma me interesuje da li su tačni neki podaci iz njene biografije. Biću konkretan: Da li je tačno da je 1245. godine odbila Rastka Nemanjića, pa se isti toliko razočarao da je otišao u manastir i postao svetac?

Da li je tačno da je 1389. pomagala Kosovski devojki da posle Kosovske bitke poji konje i junake, sa naglaskom na ove prve?

Da li je tačno da se 1492. godine toliko zaljubila da je izvesnog Kristifora K. jurila čak do Amerike?

Da li je tačno da je 1889. godine Jakov Ignjatović zbog nje ostao "Večiti mladoženja"?

Da li je tačno da ju je Milovan Glišić početkom dvadesetog veka namamio na glavu šećera i tako zaorao prvu brazdu?

Da li je tačno da je ranih dvadesetih izazvala skandal među beogradskim glumcima, kada je Čiča Iliju Stanojevića ostavila zbog poletarca Viktora Starčića?

Najzad, da li je tačno da je u Rezoluciji Informbiroa postojao i tajni zahtev da Josip Josifu ustupi Rušku, koja je potom kreirala uniforme Crvene armije. U nadi da ćete mi na ova pitanja odgovoriti, pozdravljam Vas.

Broj Jedan
Sir Olivera 24
Novo Jeremijino

PS: Da li je tačno da voli mlade muškarce. To bi me radovalo, jer bi značilo da imam šanse.

Dragi uredniče,
u poslednjem broju vašeg cenjenog lista objavljeno je niz neistina i budalaština na račun autonomne Vojvodine. Te neistine ravnomerno su raspoređene od prve do poslednje strane. Zahtevam da po Zakonu o štampi objavite demanti na istom prostoru.

Unapred zahvalan,
Stanojlo Gazivoda
N.h. Dragana Veselinova bb
21000 Beograd

Poštovana redakcijo,

U prošlom broju vašeg cenjenog lista, dotaknuta je jedna ozbiljna tema, ali se nije ušlo u srž problema nego je autor pisma, cenjeni Đokica Vujović, zagrebao samo površinu, ne upuštajući se u dubinsku analizu slučaja i njegove posledice po budućnost države, a i svekoliko srpstvo.

Sta dakle hoću da kažem? Hoću da kažem da su razmere korupcije, nepotizma i protekcije tolike da prete uništenjem bića srpskog naroda.

Ja sam po zanimanju porno glumac. Poznat sam, uspešan, radim mnogo, ali o meni novine ne pišu, nisam nigde i nikad intervjuisan, nema me na medijima. Ja sam prečutkivan, osporen, guraju me u zaborav. Ništa ne vredi što sam i preko granica naše zemlje prodao ogroman broj kaseti i što su moja najbolja ostvarenja: "Amoralna ministarka" i "Kobila i ja" po mišljenju publike pravi biseri filmske umetnosti.

I dok sam ja zaboravljen, dotle jedan početnik u ovom poslu, jedan običan autsajder kakav je taj Tijanić odjednom postaje medijska zvezda, samo zato što je bio ministar i zato što je vlasnik lista.

Nije bitno kako on izgleda, kako glumi, kakav je umetnik, šta je stvorio u ovoj umetnosti, ništa dakle nije bitno, bitno je samo da on zahvaljujući parama i političkom uticaju postaje zvezda, dok mi koji izgaramo u ovom poslu, a nismo bili ministri propadamo, nestajemo.

Ja moram da se zapitam šta bi bilo da je taj Tijanić umesto da se otisne u filmsku umetnost odlučio da postane hirurk. Da li bi korumpirana štampa i tada njega hvalila i na taj način podsticala ljude da idu pod njegov nož, kao što ih sada podstiče da gledaju njegova nevešta filmska ostvarenja???

Takođe moram da se zapitam kako ja da dođem do onog mesta u javnosti koje mi pripada???

Ja koji svakodnevno radim ovaj težak, mučan, ali pošten i ponosan posao!!! Da li treba da postanem ministar? Da li treba te uloge da se prihvatim ako želim da se bar malo piše o meni???

I šta uopšte da rade poštteni, časni i vredni vrhunski stručnjaci u svojim zanatima koji u znojnu lica svoga rade za dobrobit svih, a to niko ne zna, dok se oni sa političkim zaledem šepure i pored svog neznanja i nesposobnosti???

Sve su to teška i bolna otvorena pitanja na koja svi moramo sebi da odgovorimo, ako ne želimo da amaterizam, protekcija i korupcija unište naš rod.

Redakcijo Krmače, na tebi je sledeći korak!!!!

REAGOVANJE S PROVODOM

Dragi prijatelji,

Znam da na vašu cenjenu adresu svakodnevno stiže na hiljade pisama i da niste, pored najbolje volje, u stanju da svako objavite, ali vas najiskrenije molim da meni izadete u susret sa ciljem da istina, konačno, ugleda svetlost dana (samo zato sam vam poslao 70 primeraka ovog pisma).

U pismu pod naslovom "Poštovana redakcijo", objavljenom u 31. broju "Naše krmače" od 15. septembra, izvesni Đokica Vujović izneo je niz neistina u vezi sa predstojećim izborima, kao i po pitanju dela i lika A. Tijanića. Pre svega, ovo je još jedan besramni pokušaj mešanja politike u kulturu, gde se iskrenim poklonicima filmske umetnosti nameću prljave igre iz sfere dnevne politike.

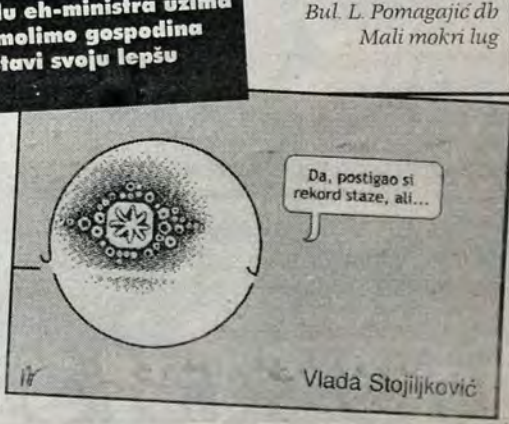
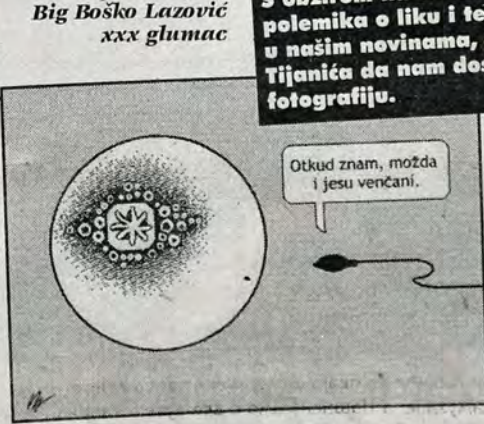
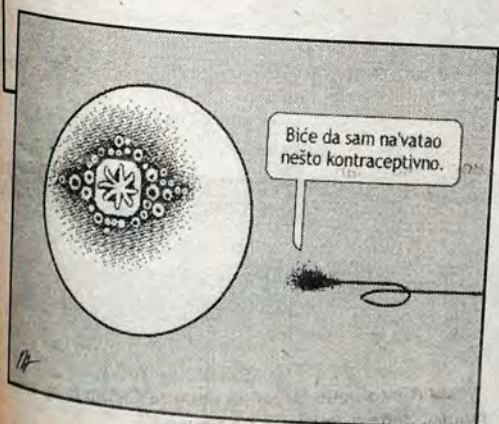
Nama koji na lažne septembarske izbore nismo izašli, u nadi da ćemo uskoro dobiti nove i poštene izbore, gospodin Đokica podmeće priču o poštovanju skice uslova za medijsko predstavljanje stranaka i predsedničkih kandidata. Dragi moj, niko se slučajno ne prihvata ministarskog mesta u socijalističkoj vladi, makar bio i siromašan novinar.

Uzgređ, ne zavaravajte se mišlju da je na kastingu za naslovnu ulogu u, inače maestralno kako produkcijski, tako i glumački odradenom, kratkom erotskom filmu slučajno izabran gospodin Tijanić. Svi smo svesni negovih fizičkih i mentalnih predispozicija za ovaj filmski žanr i želimo mu uspešnu karijeru, ali, molim vas, bez političkih notacija.

Na kraju, gospodine Đokice, da li će posle ovog dela politikantske podmetačine i zloupotrebe talentovanog glumca - radnici redovnije primati plate, a penzioneri penzije - neće!?

Stojan Kitić - Pajser
Bul. L. Pomagajić db
Mali mokri lug

S obzirom na široke razmere koje polemika o liku i telu eh-ministra uzima u našim novinama, molimo gospodina Tijanića da nam dostavi svoju lepšu fotografiju.

ЕВО РУКЕ!

ЕВО НОГЕ!

**БОЈКОТУЈМО
ОВЕ...**

**...ДА ДОБИЈЕМО НОВЕ!
Just smell it.**

ПЛАКЕВИЧНИ
ПРОСТОР

RAZUHO
BY
naša
КРТАЧА

EAU DE KLOZETTE
NATURAL SPRAY
VAPORISATEUR

Што јес' јес'
- ја сам за крес!

Тако
треба!

За
Сврбију!

ПОСТИЗБОРНО ЛУТАЊЕ

ORGANI JAVNOG

Reda & Mira

DUET
SNOVA